

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2024. november 28.*

„Előzetes döntéshozatal – A villamos energia belső piaca – Az (EU) 2019/944 irányelv – A 2. cikk 28. és 29. pontja – Az »elosztás« fogalma – Az »elosztórendszer-üzemeltető« fogalma – Az »elosztórendszer« fogalma – 30–39. cikk – Az elosztórendszer üzemeltetése – Egy kapcsolt energiatermelő létesítményt és egy elektromos vezetékrendszert magában foglaló energetikai létesítményt üzemeltető vállalkozás, amely egy lakóépület bérelőit hővel, meleg vízzel és villamos energiával látja el – A termelt villamos energia egyidejű értékesítése – Az ilyen létesítmény üzemeltetőjét az ezen irányelv alapján az elosztórendszer-üzemeltetőket terhelő kötelezettségek alól mentesítő nemzeti szabályozás”

A C-293/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2023. május 9-én érkezett, 2022. december 13-i határozatával terjesztett elő

az **ENGIE Deutschland GmbH**

és

a **Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr**

között,

a **Zwickauer Energieversorgung GmbH**,

a **Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis, a negyedik tanács elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva (előadó),
D. Gratsias és E. Regan bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az ENGIE Deutschland GmbH képviseletében D. Legler Rechtsanwalt,
- a Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr képviseletében A. Hennersdorf, J. Leuschke és K. Meißner, meghatalmazotti minőségben,
- a Zwickauer Energieversorgung GmbH képviseletében K. M. Schwabe Rechtsanwalt,
- a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen képviseletében J. Kargel és C. Mögelin, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében O. Beynet és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 158., 125. o.; helyesbítés: HL 2021. L 373., 96. o.) 2. cikke 28. és 29. pontjának, valamint 30. és azt követő cikkeinek értelmezése.
- 2 E kérelmet az ENGIE Deutschland GmbH (a továbbiakban: ENGIE) és a Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr (a szászországi gazdasági, munkaügyi és közlekedési minisztérium mellett működő tartományi szabályozó hatóság, Németország; a továbbiakban: Szászország szabályozó hatósága) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy a Zwickauer Energieversorgung GmbH (a továbbiakban: ZEV) elosztóhálózat-üzemeltető megtagadta az ENGIE két energiaerőművének a hálózatahoz felhasználói létesítményként való csatlakoztatását és a szükséges mérési pontok biztosítását.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2012/27/EU irányelv

- 3 Az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 315., 1. o.) 2. cikkének 21. pontja

az „elosztórendszer-üzemeltetőt” ezen irányelv alkalmazásában a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.) értelmében vett „elosztórendszer-üzemeltetőként” határozza meg.

Az (EU) 2019/943 rendelet

- 4 A villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 48. pontja az „elosztórendszer-üzemeltetőt” a 2019/944 irányelv (HL 2019., L 158., 54. o.) 2. cikkének 29. pontjában meghatározott „elosztórendszer-üzemeltetőként” határozza meg.

A 2019/944 irányelv

- 5 A 2019/944 irányelv (7), (8), (18), (65) és (68) preambulumbekzdése értelmében:

„(7) A belső villamosenergia-piac kialakítása céljából a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk nemzeti piacaik integrációját, valamint a rendszerüzemeltetők közösségi és regionális szintű együttműködését, és bele kell foglalniuk azokat az elszigetelt rendszereket, amelyek az Unióban jelenleg is létező villamosenergia-szigeteket képeznek.

(8) [...] az irányelv foglalkozni kíván a belső villamosenergia-piac kiteljesítésének tartósan fennálló akadályaiival is. A széttöredezett [...] nemzeti piacok jelenlegi problémáinak leküzdését pontosabban kidolgozott keretszabályokkal kell elősegíteni.

[...]

(18) [...] A villamosenergia-piacok integrációjához nagyfokú együttműködésre van szükség a rendszerüzemeltetők, a piaci szereplők és a szabályozó hatóságok között, [...]

[...]

(65) Az elosztóhálózathoz való megkülönböztetésmentes hozzáférés meghatározza a fogyasztók kiskereskedelmi szintű hozzáférését. Az egyenlő kiskereskedelmi feltételek megteremtése érdekében az elosztórendszer-üzemeltetők tevékenységét úgy kell felügyelni, hogy azok vertikális integráció révén ne juthassanak piaci versenyelőnyhöz, különös tekintettel a lakossági fogyasztókra és a kisebb nem lakossági fogyasztókra.

[...]

(68) Tényleges szétválasztás csak úgy biztosítható, ha megszűnik a vertikálisan integrált vállalkozások törekvése a versenytársak hálózati hozzáféréssel és beruházásokkal kapcsolatos megkülönböztetésére. A belső érdekellentét feloldására és az ellátás biztonságának megvalósítására egyértelműen eredményes és biztos módszer a tulajdonjog szétválasztása, amelynek során a hálózat tulajdonosát jelölik ki rendszerüzemeltetőnek és függetlenné teszik az ellátási és termelési érdekektől. [...]

- 6 Ezen irányelv „Tárgy” címet viselő 1. cikke az első két albekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv közös szabályokat állapít meg a villamos energia termelésére, átvitelére, elosztására, tárolására, a villamosenergia-ellátásra, valamint a fogyasztóvédelmi szabályokra vonatkozóan, annak érdekében, hogy az Unión belül ténylegesen integrált, versenyképes, fogyasztóközpontú, rugalmas, tisztességes és átlátható villamosenergia-piacok jöjjenek létre.

Ennek az irányelvnek az a célja, hogy az integrált piac előnyeinek kiaknázásával megfizethető, átlátható árakat és költségeket biztosítson a fogyasztók számára, továbbá biztosítsa az energiaellátás magas fokú biztonságát és a fenntartható, karbonszegény energiarendszerre való zökkenőmentes átállást. Ez az irányelv kulcsfontosságú szabályokat határoz meg az uniós villamosenergia-ágazat szervezetével és működésével kapcsolatban, különösen a tudatos fogyasztói magatartás kialakításával és a fogyasztóvédelemmel, az integrált piachoz való szabad hozzáféréssel, harmadik felek átviteli és elosztási infrastruktúrához való hozzáféréssel, a szétválasztással, valamint a tagállami független szabályozó hatóságokkal kapcsolatos szabályokkal kapcsolatban.”

- 7 Az említett irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 2. cikke szerint:

„Ezen irányelv alkalmazásában következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. »felhasználó«: a villamos energia nagykereskedelmi és végfelhasználója;

[...]

7. »kisvállalkozás«: olyan vállalkozás, amely kevesebb mint 50 főt alkalmaz, és amelynek éves árbevétele és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 10 millió EUR-t;

[...]

11. »helyi energiaközösség«: olyan jogalany:

- a) amely önkéntes és nyitott részvételen alapul, és amelyet ténylegesen tagok vagy részvényesek irányítanak, akik, illetve amelyek természetes személyek, helyi hatóságok, ideértve az önkormányzatokat vagy a kisvállalkozásokat is;
- b) amelynek elsődleges célja nem a pénzügyi haszonszerzés, hanem hogy tagjai vagy részvényesei vagy a működése alá tartozó helyi területek számára környezeti, gazdasági és szociális közösségi előnyöket biztosítson; és
- c) amely részt vehet energiatermelésben, beleértve a megújuló forrásokat, az energiaelosztásban, az energiaellátásban, az energiafogyasztásban, az aggregálásban, az energiatárolásban vagy az energiahatékonysági szolgáltatásokban, vagy az elektromos járművek feltöltésére irányuló szolgáltatásokban, vagy egyéb energetikai szolgáltatásokat nyújthat tagjai vagy részvényesei számára;

12. »ellátás«: a felhasználók részére történő villamosenergia-értékesítés, ideértve a viszonteladást is;

[...]

28. »elosztás«: a villamos energia szállítása nagyfeszültségű, közép-feszültségű és kisfeszültségű elosztórendszereken a felhasználókhoz való eljuttatás céljából, ide nem értve az ellátást;

29. »elosztórendszer-üzemeltető«: az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely felelős egy adott terület elosztórendszerének üzemeltetéséért, karbantartásáért, valamint szükség esetén annak fejlesztéséért, illetve adott esetben annak más rendszerekkel való összekapcsolásáért, továbbá azért, hogy a rendszer hosszú távon alkalmas legyen a villamos energia elosztásával kapcsolatos, indokolt igények kielégítésére;

[...]

42. »kis, szigetüzemben működő rendszer«: olyan rendszer, amelynek villamosenergia-fogyasztása 1996-ban kevesebb volt, mint 3000 GWh, és ahol az éves fogyasztásnak kevesebb, mint 5 százaléka származik más rendszerekkel való összekapcsolásból;

43. »kis összekapcsolt rendszer«: olyan rendszer, amelynek villamosenergia-fogyasztása 1996-ban kevesebb volt, mint 3000 GWh, és ahol az éves fogyasztásnak több mint 5 százaléka származik más rendszerekkel való összekapcsolásból;

[...]”

8 Ugyanezen irányelvnek „Az ellátó szabad megválasztása” című 4. cikke kimondja:

A tagállamok biztosítják, hogy minden felhasználó szabadon vásárolhasson villamos energiát az általa választott ellátótól, és biztosítják, hogy minden fogyasztó egyidejűleg akár több szolgáltatási szerződéssel is rendelkezessen, feltéve, hogy a szükséges kapcsolódási és mérési pontokat kialakították.”

9 Ezen irányelvnek „Az ellátóváltás joga és a váltással kapcsolatos díjakra vonatkozó szabályok” című 12. cikke az (1) és (4) bekezdésében a következőket írja elő:

„(1) Az ellátóváltást vagy az aggregálásban részt vevő piaci szereplőváltást a lehető legrövidebb időn belül el kell végezni. A tagállamok biztosítják, hogy az a felhasználó, aki ellátót vagy aggregálásban részt vevő piaci szereplőt kíván váltani, a szerződéses feltételek tiszteletben tartásával e váltásra a kérelem időpontjától legfeljebb három héten belül jogosult legyen. [...]

[...]

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatóváltás joga valamennyi felhasználót – a költségek, az erőfeszítések és az idő tekintetében – megkülönböztetésmentes módon illesse meg.

[...]”

10 Ezen irányelv „Aktív felhasználók” címet viselő 15. cikke szerint:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a végfelhasználók jogosultak legyenek aktív felhasználóként eljárni [...]

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az aktív felhasználók:

[...]

e) esetében olyan költségtükröző, átlátható és megkülönböztetésmentes hálózati díjakat alkalmazzanak, amelyekben külön számolják el a hálózatba táplált villamos energiát és a hálózathoz tartozó villamos energiát [...] biztosítva azt, hogy megfelelő és kiegyensúlyozott módon vegyék ki részüket a rendszer általános költségmegosztásából;

[...]

11 Az említett irányelvnek „A helyi energiaközösségek” című 16. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok olyan támogató szabályozási keretet alakítanak ki a helyi energiaközösségek számára, amely biztosítja, hogy:

[...]

e) a helyi energiaközösségek esetében [...] olyan költségeket alkalmazzanak, amelyek átláthatóak, megkülönböztetésmentesek és tükrözik a hálózati díjakat, biztosítva azt, hogy megfelelő és kiegyensúlyozott módon vegyék ki a részüket a rendszer általános költségmegosztásából.

[...]

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy – a IV. fejezet, valamint az elosztórendszer-üzemeltetőkre vonatkozó egyéb szabályok és szabályozás sérelme nélkül – a helyi energiaközösségek számára biztosítják azt a jogot, hogy működési területükön irányíthassák az elosztóhálózatokat és létrehozassák a megfelelő eljárásokat. E jogok biztosítása esetén a tagállamok biztosítják, hogy a helyi energiaközösségek:

[...]

b) megfelelő hálózati díjakat szabjanak ki hálózataik és a helyi energiaközösségen kívüli elosztóhálózat kapcsolódási pontjain, és hogy az ilyen hálózati díjakat az elosztóhálózatba táplált villamosenergiától és a helyi energiaközösségen kívüli elosztóhálózat által felhasznált villamos energiától elkülönítve számolják el, [...]

[...]

12 Ugyanezen irányelv 18. cikke kifejti a számlákra és számlainformációkra alkalmazandó szabályokat.

13 A 2019/944 irányelvnek „Az elosztórendszer működése” című IV. fejezete tartalmazza az irányelv 30–39. cikkét.

14 Ezen irányelvnek „Az elosztórendszer-üzemeltetők feladatai” című 30. cikke a következőket írja elő:

A tagállamok vagy az általuk erre felkért, elosztórendszerben tulajdonnal rendelkező vagy azokért felelős vállalkozások a hatékonyság és a gazdasági egyensúly figyelembevételével, a tagállam által megállapított időtartamra szólóan egy vagy több elosztórendszer-üzemeltetőt jelölnek ki.”

- 15 Az említett irányelvnek „Az elosztórendszer-üzemeltetők feladatai” című 31. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az elosztórendszer-üzemeltető felelős annak biztosításáért, hogy a rendszer hosszú távon képes legyen a villamosenergia-elosztás iránti észszerű igények kielégítésére, továbbá felelős a gazdasági feltételek mellett biztonságos, megbízható és hatékony villamosenergia-elosztórendszer – a környezetvédelmi szempontok és az energiahatékonyság kellő figyelembevétele mellett történő – üzemeltetéséért, fenntartásáért és fejlesztéséért.

(2) Az elosztórendszer-üzemeltető minden esetben tartózkodik a rendszerhasználókkal vagy azok csoportjaival szembeni, különösen a saját kapcsolt vállalkozásai javára történő megkülönböztető bánásmódtól.

(3) Az elosztórendszer-üzemeltető a rendszerhasználókat megfelelő módon tájékoztatja annak érdekében, hogy azok hatékonyan hozzáférhessenek a rendszerhez és használni tudják azt.

[...]

(6) Amennyiben az elosztórendszer-üzemeltető feladata az elosztórendszer hatékony, megbízható és biztonságos működtetéséhez szükséges termékek és szolgáltatások beszerzése, az elosztórendszer-üzemeltető által e célból elfogadott szabályoknak objektíveknek, átláthatóknak és megkülönböztetésmenteseknek kell lenniük, továbbá ezeket a szabályokat az átvitelirendszer-üzemeltetőkkel és az egyéb érintett piaci szereplőkkel egyeztetve kell kialakítani. Az elosztórendszer-üzemeltetők által biztosított termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó feltételeket – beleértve adott esetben a szabályokat és a tarifákat is – az 59. cikk (7) bekezdésének értelmében megkülönböztetésmentes és költségeket tükröző módon kell kialakítani, és azokat közzé kell tenni.

[...]

(9) Az elosztórendszer-üzemeltetőknek együtt kell működniük az átvitelirendszer-üzemeltetőkkel annak érdekében, hogy a hálózatukhoz kapcsolódott piaci szereplők hatékonyan részt tudjanak venni a kiskereskedelmi, a nagykereskedelmi és a kiegyenlítő szabályozási energia-piacokon. [...]

(10) A tagállamok vagy kijelölt illetékes hatóságai engedélyezhetik az elosztórendszer-üzemeltetők számára, hogy az ezen irányelvben és a[2019/943] rendeletben előírtakon kívül más tevékenységeket is végezzenek, amennyiben ezekre a tevékenységekre az elosztórendszer-üzemeltetőknek szükségük van ahhoz, hogy teljesítsék az ezen irányelvben vagy az [e] rendeletben rögzített köteleességeiket, feltéve hogy a szabályozó hatóság értékelte az ilyen eltérés szükségességét. Ez a bekezdés nem érinti az elosztórendszer-üzemeltetők jogát a villamosenergia-hálózatoktól eltérő hálózatok tulajdonlására, fejlesztésére, kezelésére vagy üzemeltetésére, ha a tagállam vagy a kijelölt illetékes hatóság erre feljogosította.”

- 16 A 2019/944 irányelv 32–37. cikke a rugalmasságnak az elosztóhálózatokban való alkalmazásának ösztönzésére (32. cikk), az elektromos közlekedés villamosenergia-hálózatba való integrálására (33. cikk), az elosztórendszer-üzemeltetők adatgazdálkodással kapcsolatos feladataira (34. cikk), a vertikálisan integrált vállalkozás részét képező elosztórendszer-üzemeltetők szétválasztására (35. cikk), az energiatároló létesítmények elosztóhálózati engedélyesek általi tulajdonlására (36. cikk) és az elosztórendszer-üzemeltetők titoktartási kötelezettségére (37. cikk) vonatkozik.

17 Ezen irányelv „Zárt elosztórendszerek” című 38. cikke szerint:

„(1) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szabályozó hatóságok vagy más hatáskörrel rendelkező hatóságok zárt elosztórendszernek minősítsék azokat a rendszereket, amelyek földrajzilag behatárolt ipari, kereskedelmi vagy megosztott szolgáltatású helyszínek számára szolgáltatnak villamos energiát, és amelyek a (4) bekezdés sérelme nélkül nem szolgálnak ki lakossági fogyasztókat, ha:

- a) műszaki és biztonsági okokból az ezen rendszert használók tevékenységei vagy termelési folyamatai integráltak, vagy
- b) a rendszer elsősorban a rendszer tulajdonosának vagy üzemeltetőjének, illetve ezek kapcsolt vállalkozásainak szolgáltató villamos energiát.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a zárt elosztórendszerek elosztórendszernek tekintendők. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szabályozó hatóságok a zárt elosztórendszer üzemeltetőjét mentesítsék az [az e bekezdés a)-e) pontjában felsorolt kötelezettségek] alól

[...]

(4) A zárt elosztórendszer által kiszolgált területen belül elhelyezkedő és az elosztórendszer tulajdonosa által alkalmazottai vagy a vele hasonló kapcsolatban lévők általi eseti felhasználás nem zárja ki a (2) bekezdés szerinti mentesség megadását.”

18 Az említett irányelv 39. cikke pontosítja a kombináltrendszer-üzemeltetőkre alkalmazandó szabályokat.

19 Ugyanezen irányelv IX., „Záró rendelkezések” címet viselő fejezete tartalmazza a 65–74. cikket.

20 A 2019/944 irányelv „Eltérések” című 66. cikke szerint:

„(1) Azok a tagállamok, amelyek bizonyítani tudják, hogy alapvető problémák vannak kis, összekapcsolt rendszereik, valamint kis, szigetüzemben működő rendszereik üzemeltetésével, kérelmezhetik a Bizottságnál a 7. és a 8. cikk, valamint a IV., az V. és a VI. fejezet vonatkozó rendelkezéseitől való eltérést.

A kis, szigetüzemben működő rendszerek, és Korzika tekintetében Franciaország a 4., az 5. és a 6. cikk alól is eltérést kérhetnek.

A Bizottság a döntéshozatalt megelőzően tájékoztatja a tagállamokat az ilyen kérelmekről, figyelembe véve az információk bizalmas kezelését.

(2) A Bizottság által engedélyezett, az (1) bekezdésben említett eltérések meghatározott időre szólnak, és olyan feltételek teljesítésétől függnak, amelyek a fokozott versenyt és a belső piaci integrációt célozzák, és biztosítják, hogy ne akadályozzák a megújuló energiára, a fokozott rugalmasságra, az energiatárolásra, az elektromos közlekedésre és a keresletoldali válaszra történő átállást.

Az EUMSZ 349. cikkének értelmében vett olyan legkülső régiók esetében, amelyeket nem lehet összekapcsolni az uniós villamosenergia-piacokkal, az eltérést időben korlátozni kell, és arra

olyan feltételeknek kell vonatkozniuk, amelyek annak biztosítását célozzák, hogy az eltérés ne akadályozza a megújuló energiára történő átállást.

Az eltéréseket engedélyező határozatokat *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

(3) A 43. cikk nem alkalmazandó Ciprusra, Luxemburgra és Máltára. Ezenkívül Máltára a 6. és a 35. cikket, Ciprusra pedig a 44., a 45., a 46., a 47., a 48., a 49., az 50. és az 52. cikket sem kell alkalmazni.

[...]

(4) 2025. január 1-jéig, illetve az e cikk (1) bekezdése szerint hozott határozatban megjelölt későbbi időpontig az 5. cikk nem alkalmazandó Ciprusra és Korzikára.

(5) 2027. július 5-ig a 4. cikk nem alkalmazandó Máltára. [...]"

21 Ezen irányelv „Hatályon kívül helyezés” című 72. cikke szerint:

„A 2009/72/EK irányelv 2021. január 1-től hatályát veszti, az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó, a III. mellékletben meghatározott határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a IV. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.”

22 A 2019/944 irányelv „Hatálybalépés” című 73. cikkének második bekezdése a következőket írja elő:

„A 6. cikk (1) bekezdése, a 7. cikk (2)–(5) bekezdése, a 8. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdésének a)–i) és k) pontja, valamint (3) és (4) bekezdése, a 9. cikk (1), (3), (4) és (5) bekezdése, a 10. cikk (2)–(10) bekezdése, a 25., a 27., a 30., a 35. és a 37. cikk, a 38. cikk (1), (3) és (4) bekezdése, a 39., a 41., a 43., a 44. és a 45. cikk, a 46. cikk (1) bekezdése, a 46. cikk (2) bekezdésének a), b) és c), valamint e)–h) pontja, a 46. cikk (3)–(6) bekezdése, a 47–50. cikk, az 52., az 53., az 55., a 60., a 64. és a 65. cikk 2021. január 1-jétől alkalmazandó.”

A német jog

23 A 2005. július 7-i Energiewirtschaftsgesetz (az energiagazdálkodásról szóló törvény) (BGBl. I, 1970. o. és 3621. o.) alapjogvitára alkalmazandó változatának (a továbbiakban: EnWG) 3. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

„E törvény alkalmazásában:

[...]

3. »villamosenergiaelosztórendszer-üzemeltető«:

az a természetes vagy jogi személy vagy egy energiaellátó vállalkozás azon jogilag nem önálló szervezeti egysége, aki, illetve amely ellátja a villamos energia elosztásának feladatát, és felelős egy adott terület elosztórendszerének üzemeltetéséért, karbantartásáért, valamint szükség esetén annak fejlesztéséért, illetve adott esetben annak más rendszerekkel való összekapcsolásáért,

[...]

15. »energetikai létesítmények«:

energia termelésére, tárolására, továbbítására vagy szolgáltatására szolgáló létesítmények, amennyiben nem csupán jelátvitelre szolgálnak, ideértve a végső fogyasztók elosztólétesítményeit [...] is,

16. »energiaellátó hálózatok«:

egy vagy több feszültségi szinten vagy nyomásfokozaton működő villamosenergia- és gázellátó hálózatok a [24a. pont] értelmében vett felhasználói létesítmények [...] kivételével,

[...]

18. »energiaellátó vállalkozás«:

az természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely mások részére energiát szolgáltat, energiaellátó hálózatot üzemeltet, vagy tulajdonosként rendelkezési joggal rendelkezik egy energiaellátó hálózat felett; egy felhasználói létesítmény vagy egy üzemi önellátásra szolgáló felhasználói létesítmény üzemeltetése nem teszi az üzemeltetőt energiaellátó vállalkozássá,

[...]

24a. »felhasználói létesítmények«:

energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmények,

a) amelyek területileg összetartozó területen találhatók,

b) amelyek össze vannak kapcsolva egy energiaellátó hálózattal vagy egy termelőlétesítménnyel,

c) amelyek jelentéktelenek a villamosenergia- és gázellátás terén a hatékony és torzításmentes verseny biztosítása szempontjából, és

d) amelyeket a csatlakoztatott végső fogyasztókhoz továbbítás útján történő eljuttatás céljából mindenki számára hátrányos megkülönböztetéstől mentesen és díjmentesen rendelkezésre bocsátanak a választott energiaszolgáltatótól függetlenül,

[...]”

24 Az EnWG 20. §-ának (1d) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Azon energiaellátó hálózat üzemeltetője, amelyhez felhasználói létesítményt kapcsoltak, köteles rendelkezésre bocsátani a felhasználói létesítmény által az általános ellátást szolgáló hálózathoz kivett és az általános ellátást szolgáló hálózatba betáplált villamos energia mennyiségének nyilvántartására szolgáló mérőhelyet (összegző mérőóra), valamint a felhasználói létesítményen belüli almérőórák továbbítás útján történő hálózati hozzáféréseinek biztosításához szükséges valamennyi mérőhelyet (elszámolási szempontból releváns almérőórák). A végső fogyasztókhoz harmadik felek útján történő eljuttatás esetén a szükséges mértékben a mért értékek almérőórákon keresztül történő elszámolására kerül sor. [...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 25 Az ENGIE egy energiaszolgáltató vállalkozás. Több helyszínen üzemeltet többek között kapcsolt energiatermelő létesítményeket, helyi fűtési hálózatokat és energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítményeket, amelyekkel végső fogyasztókat lát el hővel és villamos energiával. A ZEV üzemelteti a zwickau-i (Németország) villamosenergia-elosztó rendszert.
- 26 Az ENGI egy lakásszövetkezettel, a Zwickauer Wohnungsbaugenossenschafttel (a továbbiakban: ZWG), amely az érintett telek tulajdonosa, kötött hőszolgáltatási szerződés alapján négy, 96 lakást magában foglaló, 9000 m²-nyi területen (a továbbiakban: 1. terület) elhelyezkedő lakótömböt, valamint hat, 160 lakást magában foglaló, 25 500 m²-nyi területen (a továbbiakban: 2. terület) elhelyezkedő lakótömböt látott el egy-egy energiaközpont és az azokhoz kapcsolt helyi fűtési hálózat útján hővel és meleg vízzel. Az 1. és 2. terület szomszédos egymással, a helyi fűtési hálózatok azonban nincsenek összekapcsolva egymással. A két területen elhelyezkedő lakótömbök mindegyike azon elosztórendszerhez volt kapcsolva, amelynek a ZEV az üzemeltetője.
- 27 2018 során az ENGIE két 20 kW (1. terület) és 40 kW (2. terület) elektromos teljesítményű kapcsolt energiatermelő létesítményt és két galvanikusan elválasztott elektromos vezetékrendszerrel tervezett építeni és üzemeltetni, amelyekre most csatlakoztatni kívánják a végső fogyasztókat, azaz a bérlőket. Az ENGIE a kapcsolt energiatermelő létesítményekben a hő és meleg víz mellett termelt villamos energiát a bérlőknek kívánta értékesíteni, minek körében az 1. területen évi 288 MWh, a 2. területen pedig évi 480 MWh mennyiségű továbbított energiából kell kiindulni. Ezért bejelentette a ZEV-nek, hogy az 1. és 2. területen előkészítette két különálló, elektromos főcsatlakozóval ellátott felhasználói létesítmény rendszerhez kapcsolását, és kérte a létesítményeknek az ellenérdekű fél rendszeréhez kapcsolását, valamint az EnWG 20. §-ának (1d) bekezdése szerinti szükséges mérőhelyek rendelkezésre bocsátását. A ZEV e kérelmeket azzal az indokkal utasította el, hogy nem az EnWG 3. §-ának 24a. pontja szerinti felhasználói létesítményekről van szó.
- 28 Az ENGIE ekkor kérelmeket nyújtott be Szászország szabályozó hatóságához a ZEV arra történő kötelezése iránt, hogy az említett létesítményeket felhasználói létesítményként kapcsolja hozzá a rendszeréhez, valamint hogy az EnWG 20. §-a (1d) bekezdésének megfelelően tegye lehetővé az energiaáramlás elszámolását és számlázását. E kérelmeket a 2019. július 19-i határozattal elutasították. Mivel az e határozat megsemmisítése iránt az ENGIE által az Oberlandesgericht Dresden (drezdai regionális felsőbíróság, Németország) előtt benyújtott keresetet a 2020. szeptember 16-i végzéssel elutasították, e vállalkozás felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesgerichtshofhoz (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország), amely a kérdést előterjesztő bíróság.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság előjáróban pontosítja, hogy 2020. április 21-én és 27-én, azaz az Oberlandesgericht Dresden (drezdai regionális felsőbíróság) előtti eljárás során az ENGIE és a ZWG új hőszolgáltatási szerződést kötött, amely előírta, hogy a két kapcsolt energiatermelő létesítmény építését főszabály szerint 2020 decemberéig be kell fejezni.
- 30 A hozzá benyújtott felülvizsgálati kérelmet illetően a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy annak helyt kell adni, ha megállapítást nyer, hogy az előtte szóban forgó létesítmények az EnWG 3. §-ának 24a. pontja értelmében felhasználói létesítményeknek minősülnek. Márpedig úgy véli, hogy ez az eset áll fenn, mivel az e rendelkezésben foglalt valamennyi feltétel teljesül. E bíróság többek között pontosítja, hogy valamennyi villamosenergia-szolgáltató, beleértve az ENGIE-t is,

egyenlő bánásmódban részesül, mivel díjmentesen használják a létesítményt, és e tekintetben hangsúlyozza, hogy az ENGIE nem e létesítmények használatáért fizetendő fogyasztásalapú díjakat szed be, hanem egy egységes, nem fogyasztásalapú havi alapidíjat.

- 31 Mindazonáltal az EnWG 3. §-a 24a. pontjának az alapügyben szóban forgó létesítményekre történő alkalmazása összeegyeztethetetlen lenne a 2019/944 irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontjával, valamint 30. és azt követő cikkeivel, ha megállapítást nyerne, hogy e létesítmények az e 28. és 29. pont értelmében vett elosztórendszer szerves részét képezik. E tekintetben kifejti, hogy az EnWG 3. §-ának 16. pontja értelmében a felhasználói létesítmények nem képezik valamely energiaellátó hálózat részét, és azok üzemeltetői nem minősülnek az e törvény 3. §-ának 3. pontja értelmében vett elosztórendszer-üzemeltetőknek, így nem tartoznak az említett törvény 11. és azt követő §-ai szerinti szabályozás hatálya alá, mivel a felhasználói létesítmény energiaellátó hálózathoz való hálózati csatlakozási pontjánál véget ér a szabályozott hálózat, és a nem szabályozott felhasználói létesítmény kezdődik.
- 32 A Bíróság azonban még nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az „elosztórendszer” 2019/944 irányelv értelmében vett fogalma magában foglalja-e az EnWG 3. §-ának 24a. pontja szerinti felhasználói létesítményeket is, és az erre vonatkozó válasz nem nyilvánvaló. Bár a Bíróság ítélezési gyakorlatából az következik, hogy az uniós jogalkotó nem állt szándékában bizonyos átviteli vagy elosztórendszereket kizárni ezen irányelv hatálya alól azok mérete vagy villamosenergia-fogyasztása miatt, azon kérdésről még nem határozott, hogy mely struktúrákat kell elosztórendszernek tekinteni, és milyen kritériumok alapján.
- 33 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy kétségtelen, hogy nem minősülnek elosztórendszereknek az épület belsejében a bérbeadó által üzemeltetett házi elosztólétesítmények az épület méretétől függetlenül, illetve a lakástulajdonosi közösség tulajdonában lévő, energiaszolgáltatásra szolgáló olyan energetikai létesítmények, amelyen keresztül 20 családi házat látnak el egy ingatlanon. Ugyanakkor a jelen ügyben, figyelemmel az előtte folyamatban lévő jogvitában szóban forgó létesítmények méretére, valamint arra, hogy az ENGIE e létesítmények üzemeltetője és a villamosenergia-szolgáltató is egyben, e bíróság nem biztos abban, hogy e létesítmények nem képezik a 2019/944 irányelv értelmében vett elosztórendszer részét.
- 34 Ráadásul ezen létesítménynek mint felhasználói létesítményeknek az elosztórendszerhez kapcsolása érinti a 2019/944 irányelv 1. cikkének első és második bekezdésében meghatározott célokat. Kétségtelen, hogy e hatások – mind a pozitívak, mind a negatívak – elhanyagolhatók lennének egy különállóan vizsgált létesítmény esetében. Mindazonáltal ha növekszik a hasonló létesítmények elosztórendszerhez felhasználói létesítményként való csatlakoztatásának száma, az felerősíti e hatásokat.
- 35 Először is az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmények decentralizált termelőlétesítményekkel való összekapcsolása megkönnyítheti a fenntartható, karbonszegény energiarendszerre való átállást. Nagyszámú hasonló létesítmény elosztórendszerhez kapcsolása esetén azonban általában drágábbá és kevésbé hatékonyá válik a rendszer üzemeltetése. Az elosztórendszer-üzemeltetőnek ugyanis elegendő hálózati kapacitást kell rendelkezésre tartania annak érdekében, hogy fenntartsa az ellátást a decentralizált termelőlétesítmények kiesése esetén. Ezzel párhuzamosan egyre kevesebb végső fogyasztó viseli a rendszer teljes költségét, mivel a decentralizált termelőlétesítmény által termelt, és az ahhoz kapcsolt felhasználói létesítményben felhasznált villamos energiáért nem kell az EnWG 20. és azt követő §-ai szerinti hálózati díjakat fizetni. A 2019/944 irányelv 15. cikke (2) bekezdésének e) pontjából és 16. cikke (1) bekezdésének

e) pontjából ugyanis kitűnik, hogy még az aktív felhasználóknak és a helyi energiaközösségeknek is megfelelő és kiegyensúlyozott módon kell kivenniük részüket a rendszer általános költségmegosztásából.

- 36 Továbbá azon tény, miszerint e létesítmények építésének, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit a ZWG, végső soron pedig a hőszolgáltatási szerződés alapján a végső fogyasztó bérllők viselik, az ENGIE és a többi villamosenergia-szolgáltató közötti verseny torzulásához vezetne, mivel az ENGIE-nek nem kellene viselnie az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmények költségeit, és hálózati díjakat sem kellene fizetnie. Következésképpen minél több hasonló fajtájú és méretű létesítményt üzemeltet az ENGIE, annál nagyobb hatás várható a versenyre.
- 37 Végül a végső fogyasztókhoz fűződő viszonyt illetően rendszerben rejlő érdek-összeütközés áll fenn, hiszen az ENGIE a felhasználói létesítmény tulajdonosaként és üzemeltetőjeként, valamint villamosenergia-szolgáltatóként is fellép velük szemben. Villamosenergia-szolgáltatóként érdeke fűződne ahhoz, hogy a lehető legmagasabb villamosenergia-árakat szabja ki, azonban ezen érdekekkel ellentétes lenne, ha a szóban forgó létesítmények építéséért, üzemeltetéséért és karbantartásáért általa beszedett díjakat átlátható módon tüntetnék fel. Márpedig a jelen ügyben a hőszolgáltatási szerződés keretében kötött megállapodások nem tüntetik fel külön a használati díjat. A bérllők így nem tudják kiszámítani az általuk fogyasztott villamos energia után fizetendő díjak teljes összegét.
- 38 E körülmények között a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a 2019/944 irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontjával, valamint 30. és azt követő cikkeivel [az EnWG] 3. §-ának 16. pontjával összefüggésben értelmezett 24a. pontjához hasonló olyan rendelkezés, amely szerint az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmény üzemeltetőjét nem terhelik az elosztórendszer-üzemeltető kötelezettségei, ha az energetikai létesítményt a meglévő elosztórendszer helyett építi és üzemelteti annak érdekében, hogy kapcsolt energiatermelő létesítményben termelt villamos energiával több olyan, legfeljebb 200 bérllakást magában foglaló lakótömböt lásson el, amelyekhez legfeljebb évi 1000 MWh mennyiségű energiát továbbítanak, aminek körében az energetikai létesítmény építésének és üzemeltetésének költségeit a végső fogyasztók (bérllők) viselik a szolgáltatott hőért egységesen fizetendő havi alapidj részeként, és az üzemeltető a termelt villamos energiát a bérllőknek értékesíti?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 39 Az ENGIE lényegében arra hivatkozva vitatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem pontosította kellőképpen sem a tényállást, sem az alkalmazandó jogot, így a Bíróság nem tud hasznos választ adni az alapjogvita megoldásához. Ezenkívül az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból állítólag hiányzó ténybeli és jogi pontosítások, amelyeket az ENGIE részletez, bizonyítanak, hogy az előterjesztett kérdés nem függ össze az alapeljárás tárgyával, és nincs helye a kérdést előterjesztő bíróság azzal kapcsolatos kétségeinek, hogy az alapügyben szóban forgó létesítmények, illetve az ilyen létesítmények számának növekedése esetlegesen milyen hatással lehet a 2019/944 irányelv céljaira, a kizárólag az állami hálózathoz csatlakoztatott végső fogyasztók által fizetett hálózati díjak emelkedésére vagy a versenyre.

- 40 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét az ügydöntő határozat meghozatala szempontjából, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben az előterjesztett kérdések az uniós jog értelmezésére vagy érvényességére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (2002. december 10-i der Weduwe ítélet, C-153/00, EU:C:2002:735, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. április 30-i Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano ítélet, C-178/22, EU:C:2024:371, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Ebből következik, hogy a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróság által előterjesztett kérelemről való határozathozatalt, ha az uniós jog kért értelmezése vagy érvényességének kért értékelése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli és jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2006. december 5-i Cipolla és társai ítélet, C-94/04 és C-202/04, EU:C:2006:758, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. április 30-i Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano ítélet, C-178/22, EU:C:2024:371, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 A jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 25–38. pontjában kifejtettekben következik, a kérdést előterjesztő bíróság a 2019/944 irányelv rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó kérdést terjesztett a Bíróság elé egy két energetikai létesítményt üzemeltető energiaellátó vállalkozás és egy tartományi szabályozó hatóság között lényegében annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében, hogy e rendelkezésekkel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az alapügyben szóban forgóhoz hasonló létesítmények üzemeltetése az alapügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között nem tekinthető az ezen irányelv értelmében vett „elosztórendszer-üzemeltetés” fogalma alá tartozónak. Amint az e pontokból szintén kitűnik, a kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben egyértelműen kifejtette egyrészt az e jogvitát jellemző ténybeli és jogi elemeket, amelyek valósága egyébként nem vitatott, másrészt pedig azokat az okokat, amelyek arra indították, hogy felvesse az említett rendelkezések alkalmazandó nemzeti szabályozásra tekintettel való értelmezésének kérdését.
- 43 E körülmények között nem tűnik nyilvánvalónak, hogy az előterjesztett kérdés irreleváns lenne, vagy hogy az a jelen ítélet 41. pontjában felsorolt azon esetek valamelyikébe tartozna, amelyekben a Bíróság elutasíthatja a hozzá benyújtott kérelem elbírálását.
- 44 Ezenfelül az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás keretében a Bíróság kizárólag a nemzeti bíróság által rendelkezésére bocsátott tények alapján ítélheti meg az uniós jogi rendelkezés értelmezését (2013. december 5-i Nordecon és Ramboll Eesti ítélet, C-561/12, EU:C:2013:793, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. március 16-i Colt Technology Services és társai ítélet, C-339/21, EU:C:2023:214, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen az ENGIE által a kérdést előterjesztő bíróság ténybeli értékelésével szemben megfogalmazott kifogásoktól függetlenül az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést ezen

értékelések alapján kell megvizsgálni (lásd analógia útján: 2023. október 12-i INTER CONSULTING ítélet, C-726/21, EU:C:2023:764, 34. cikk, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 45 Egyébiránt az ENGIE által az alapügyben szereplőhöz hasonló létesítményeknek vagy az ilyen létesítmények megnövekedett számának esetleges hatásaival kapcsolatban a kérdést előterjesztő bíróság által kifejezett kétségeket illetően megfogalmazott kifogások az előterjesztett kérdésre adandó válasz érdemére vonatkoznak, következésképpen nem alkalmasak az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlanságának megállapítására.
- 46 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 47 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy ezen irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontját, valamint 30–39. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében nem terhelik az elosztórendszer-üzemeltető kötelezettségei azon vállalkozást, amely az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítményt a meglévő elosztórendszer helyett építi és üzemelteti annak érdekében, hogy kapcsolt energiatermelő létesítményben termelt villamos energiával több olyan, legfeljebb 200 bérlakást magában foglaló lakótömböt lásson el, amelyekhez legfeljebb évi 1000 MWh mennyiségű energiát továbbítanak, aminek körében az energetikai létesítmény építésének és üzemeltetésének költségeit a végső fogyasztók, e lakások bérlői viselik, és e vállalkozás értékesíti a termelt villamos energiát a fogyasztók számára.
- 48 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság által az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében kifejtett indokokból kitűnik, hogy az ilyen vállalkozás e kötelezettségek alóli mentesülése abból ered, hogy az ilyen energetikai létesítmény nem minősül az EnWG 3. §-ának 16. pontja értelmében vett „energiaellátó hálózatnak”, következésképpen e törvény 3. §-a 18. pontjának megfelelően az ilyen létesítményt üzemeltető jogalany nem minősül „energiaellátó vállalkozásnak”, és következésképpen nem tartozik az említett törvény 3. §-ának 3. pontjában meghatározott „villamosenergia-elosztórendszer-üzemeltető” fogalma alá. Ezenkívül meg kell állapítani, hogy ez utóbbi rendelkezés lényegében átveszi az „elosztórendszer-üzemeltető” fogalmának a 2019/944 irányelv 2. cikkének 29. pontjában szereplő meghatározását, míg az „elosztórendszer-üzemeltetőket” terhelő feladatokat és kötelezettségeket különösen ezen irányelvnek a villamosenergia-elosztó rendszerek üzemeltetésére vonatkozó IV. fejezetét alkotó 30–39. cikke pontosítja.
- 49 Az előterjesztett kérdés megválaszolása érdekében először is meg kell tehát határozni, hogy a jelen ítélet 47. pontjában leírthoz hasonló energetikai létesítmény tartozhat-e a 2019/944 irányelv értelmében vett „elosztórendszer” fogalma alá.
- 50 Bár e fogalom meghatározása önmagában nem szerepel a 2019/944 irányelvben, az „elosztás” fogalmát ezen irányelv 2. cikkének 28. pontja úgy határozza meg, mint „a villamos energia szállítása nagyfeszültségű, közép- és alacsony feszültségű elosztórendszereken a felhasználókhoz való eljuttatás céljából, ide nem értve az ellátást”. Az „ellátás” fogalmát illetően

az az említett irányelv 2. cikkének 12. pontja szerint a „felhasználó” részére történő villamosenergia-értékesítést jelenti, míg a „felhasználó” kifejezést ugyanezen irányelv 2. cikkének 1. pontja szerint a villamos energia nagykereskedelmi és végfelhasználójára kell érteni.

- 51 Mivel e fogalommeghatározások nem tartalmazzak a tagállamok jogára való kifejezett utalást, mind az uniós jog egységes alkalmazásának, mind pedig az egyenlőség elvének követelményeiből az következik, hogy az ilyen fogalommeghatározások szövegét önállóan és egységesen kell értelmezni az egész Unióban (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 43. és 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 A jelen ítélet 50. pontjában felidézett meghatározásokból azonban világosan kitűnik, hogy az elosztórendszer a nagykereskedelmi fogyasztók vagy a végső fogyasztók részére történő értékesítésre szánt, nagyfeszültségű, közép-feszültségű vagy kisfeszültségű villamos energia szállítására szolgáló rendszer (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Így kizárólag a szállított villamos energia feszültségének szintje, amennyiben annak legalább kisfeszültségűnek kell lennie, valamint a fogyasztók azon kategóriája, akiknek a szállított villamos energiát szánják, minősül releváns kritériumnak annak meghatározása szempontjából, hogy valamely rendszer a 2019/944 irányelv értelmében vett elosztórendszernek minősül-e (lásd analógia útján: (2018. november 28-i Solvay Chimica Italia és társai ítélet, C-262/17, C-263/17 és C-273/17, EU:C:2018:961, 30. és 37. pont; valamint a 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 46., 48. és 49. pont).
- 54 Ezzel szemben sem az ilyen rendszer bevezetésének időpontja, sem az, hogy a szállított villamos energiát a nemzeti szabályozás által e fogalomnak tulajdonított sajátos értelemben vett felhasználói létesítmény állította elő, sem azon körülmény, hogy e rendszert magánjogi jogalany üzemelteti, amelyhez korlátozott számú termelőüzem és fogyasztási egység csatlakozik, sem a rendszer mérete vagy a hozzá kapcsolódó villamosenergia-fogyasztás szintje nem jelent releváns kritériumot, mivel az uniós jogalkotónak nem állt szándékában, hogy bizonyos átviteli és elosztórendszereket ilyen kritériumok alapján kizárjon ezen irányelv hatálya alól (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 Ehhez hasonlóan azon tény, miszerint a szállított villamos energiát kapcsolt energiatermelő létesítmény állítja elő, illetve az e szállítást szolgáló létesítmények díjmentesen mindenki rendelkezésére állnak, e tekintetben szintén nem releváns kritérium, mivel az uniós jogalkotó nem a szállított villamos energia előállítási módját vagy az érintett infrastruktúra használatának díját fogadta el az elosztórendszer azonosítására vonatkozó kritériumként.
- 56 Kétségtelen, hogy a 2019/944 irányelv, amennyiben – a (8) preambulumbekzdésével összhangban – a belső villamosenergia-piac kiteljesítése tartósan fennálló akadályainak felszámolására törekszik, nem harmonizálja kimerítően a többek között a villamos energia elosztására vonatkozó szabályokat. Ezenkívül, noha ezen irányelv 2. cikkének 28. pontja meghatározza azon kritériumokat, amelyek lehetővé teszik az elosztórendszer azonosítását, e rendelkezés bizonyos mozgásteret hagy a tagállamoknak az így azonosított rendszer körülhatárolására (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 50. és 51. pont).

- 57 Így, mivel a 2019/944 irányelv nem tartalmaz erre vonatkozó rendelkezést, a tagállamok – feltéve, hogy tiszteletben tartják az irányelv 2. cikkének 28. pontjában szereplő kritériumokat – továbbra is hatáskörrel rendelkeznek többek között annak meghatározására, hogy a más rendszerekkel való összekapcsolási pontok az elosztórendszerbe tartoznak-e, vagy sem (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 52. és 53. pont).
- 58 Ellenben a tagállamok az „elosztórendszer” fogalmának meghatározása érdekében a feszültségi szintre és a villamos energiával ellátott fogyasztói kategóriára vonatkozó kritériumon kívül nem alkalmazhatnak további elhatárolási kritériumokat, mivel ellenkező esetben fennállna a 2019/944 irányelv 2. cikke 28. pontja önálló és egységes értelmezése sérelmének veszélye (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 55. pont).
- 59 Ugyanis, még ha a 2019/944 irányelv nem is vezet be kimerítő harmonizációt az általa szabályozott területeken, az elosztórendszer ezen irányelv értelmében vett fogalma alapvető jelentőséggel bír az irányelv rendszerében, mivel a belső villamosenergia-piac kiteljesítése tartósan fennálló akadályainak felszámolása érdekében az említett irányelv, amint az többek között a IV. fejezetében foglalt rendelkezésekből kitűnik, e rendszerek üzemeltetőit különleges szabályoknak veti alá (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 56. pont).
- 60 E körülmények között a tagállamok a 2019/944 irányelvnek az általa célzott versenyképes piac kialakítását lehetővé tevő egységes alkalmazásának biztosítása érdekében úgy kötelesek meghatározni az „elosztó-rendszer” ezen irányelv értelmében vett fogalmát, hogy ennek során kizárólag az említett irányelv 2. cikkének 28. pontjában foglalt, a feszültségi szintre, illetve a villamos energiával ellátott fogyasztók kategóriájára vonatkozó két kritériumra utalnak (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 57. pont).
- 61 Ebből következik, hogy a tagállamok nem tekinthetik úgy további, az irányelv 2. cikkének 28. pontjában foglalt kritériumokon kívüli kritérium alapján, hogy egy bizonyos típusú rendszert ki kell zárni az „elosztórendszer” 2019/944 irányelv értelmében vett fogalmából (lásd analógia útján: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 58. pont).
- 62 Mivel e fogalmat az egész Unióban egységesen kell alkalmazni és értelmezni, a tagállamok így nem zárhatják ki a 2019/944 irányelv hatálya alól – az arányosság elve alapján sem – azokat a létesítményeket, amelyek tekintetében nem vitatott, hogy a fogyasztók részére történő értékesítésre szánt villamos energia nagyfeszültségű, közép-feszültségű és kisfeszültségű szállítására szolgálnak (lásd analógia útján: 2018. november 28-i Solvay Chimica Italia és társai ítélet, C-262/17, C-263/17 és C-273/17, EU:C:2018:961, 34–37. pont).
- 63 Másodszor, azon kérdést illetően, hogy a 2019/944 irányelv értelmében vett elosztórendszert üzemeltető vállalkozás kizárható-e az „elosztórendszer-üzemeltető” ezen irányelv értelmében vett fogalmából, meg kell állapítani, hogy ezen irányelv 2. cikkének 29. pontja úgy határozza meg az „elosztórendszer-üzemeltető” fogalmát, hogy az olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely felelős egy adott terület elosztórendszerének üzemeltetéséért, karbantartásáért, valamint szükség esetén annak fejlesztéséért, illetve adott esetben annak más rendszerekkel való összekapcsolásáért, továbbá azért, hogy a rendszer hosszú távon alkalmas legyen a villamos energia elosztásával kapcsolatos, indokolt igények kielégítésére.

- 64 Mivel e meghatározás sem tartalmaz kifejezett utalást a tagállamok jogára, azt a jelen ítélet 51. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni.
- 65 Márpedig a 2019/944 irányelv 2. cikkének 29. pontjában szereplő, a jelen ítélet 52–62. pontjában kifejtettekkel összefüggésben értelmezett meghatározásból egyértelműen következik, hogy az a vállalkozás, amely a nagykereskedelmi vagy a végső fogyasztók részére történő értékesítésre szánt, nagy-, közép- és kisfeszültségű villamos energia szállítására szolgáló energetikai létesítményt üzemeltet, az e 2. cikk 29. pontja szerinti „elosztórendszer-üzemeltető” fogalma alá tartozik.
- 66 E tekintetben bár a 2019/944 irányelv 30. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok vagy az általuk erre felkért, elosztórendszerben tulajdonnal rendelkező vagy azokért felelős vállalkozások a hatékonyság és a gazdasági egyensúly figyelembevételével, a tagállam által megállapított időtartamra szólóan egy vagy több elosztórendszer-üzemeltetőt jelölnek ki.
- 67 E cikkből azonban nem lehet arra következtetni, hogy a tagállamok kizárhatnák ezen irányelv hatálya alól azon jogalanyt, amely megfelel az „elosztórendszer-üzemeltető” 2019/944 irányelv 2. cikkének 29. pontja értelmében vett fogalmának. Ugyanis, míg a jelen ítélet 62. pontjában megállapítottaknak megfelelően a tagállamok nem zárhatják ki az említett irányelv hatálya alól azokat a létesítményeket, amelyekről nem vitatott, hogy azok a fogyasztók részére történő értékesítésre szánt villamos energia nagyfeszültségű, közép- és kisfeszültségű vagy kisfeszültségű szállítására szolgálnak, nem zárhatják ki az „elosztórendszer-üzemeltető” e 2. cikk 29. pontja szerinti fogalmából azon jogalanyt, amely többek között az ilyen létesítmény üzemeltetéséért és karbantartásáért felelős, a 2019/944 irányelv hatálya megkerülésének lehetővé tétele, illetve mind az „elosztás” és az „elosztóhálózat” ezen irányelv szerinti fogalma hatékony érvényesülésének, mind pedig az uniós jog egységes alkalmazásának sérelme nélkül.
- 68 Következésképpen a tagállamok nem zárhatják ki az „elosztórendszer-üzemeltető” 2019/944 irányelv 2. cikkének 29. pontja értelmében vett fogalmából azt a vállalkozást, amely lakótömbök villamos-energiával való ellátására szolgáló energetikai létesítményt üzemeltet, ha e létesítmény e lakótömbök lakói, a végső fogyasztók részére történő értékesítésre szánt nagy-, közép- vagy kisfeszültségű villamos energia szállítására szolgál.
- 69 Harmadszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a tagállamok megtehetik-e, hogy a 2019/944 irányelv 2. cikkének 29. pontja értelmében vett elosztórendszer-üzemeltetőket nem vetik alá az ezen irányelv alapján ezen üzemeltetőkre háruló kötelezettségeknek, meg kell állapítani, hogy ezen irányelv értelmében a tagállamok először is, ezen irányelv 16. cikkének megfelelően, támogató szabályozási keretet hozhatnak létre a helyi energiaközösségek számára, és előírhatják, hogy azok még akkor is, ha az elosztórendszerek tulajdonosai, vagy azt önállóan hozták létre és működtetik, részesülhetnek az említett irányelv 38. cikkének (2) bekezdésében a zárt elosztórendszerekre vonatkozóan előírt mentességben.
- 70 A 2019/944 irányelv alkalmazásában a „helyi energiaközösség” fogalma ugyanakkor ezen irányelv 2. cikkének 11. pontja szerint olyan jogalany, amelyet ténylegesen tagok vagy részvényesek irányítanak, akik, illetve amelyek természetes személyek, helyi hatóságok, ideértve az önkormányzatokat vagy a kisvállalkozásokat is, míg a „kisvállalkozás” fogalmát ezen irányelv 2. cikkének 7. pontja olyan vállalkozásként határozza meg, amely kevesebb mint 50 főt alkalmaz, és amelynek éves árbevétele és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 10 millió EUR-t.

- 71 Másodszor, a 2019/944 irányelv 38. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok az e cikkben foglalt feltételek tiszteletben tartása mellett rendelkezhetnek úgy, hogy az illetékes nemzeti hatóságok „zárt elosztórendszernek” minősítsék azt a rendszert, amely földrajzilag behatárolt ipari, kereskedelmi vagy megosztott szolgáltatású helyszínek számára szolgáltat villamos energiát, és amely e cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül nem szolgálnak ki lakossági fogyasztókat, valamint hogy e hatóságok mentesíthetik az ilyen zárt elosztórendszer-üzemeltetőt az ezen irányelv alapján az elosztórendszer-üzemeltetőkkel szemben előírt egyes, az említett cikk (2) bekezdés a)–e) pontjában felsorolt kötelezettségek alól. Ugyanakkor e (4) bekezdésből kitűnik, hogy a zárt elosztórendszer által kiszolgált területen belül elhelyezkedő és az elosztórendszer tulajdonosa által alkalmazottai vagy a vele hasonló kapcsolatban lévők általi eseti felhasználás nem zárja ki az ugyanezen cikk (2) bekezdése szerinti mentesség megadását.
- 72 Harmadszor, a 2019/944 irányelv 66. cikke úgy rendelkezik (1) bekezdésének első albekezdésében, hogy azok a tagállamok, amelyek bizonyítani tudják, hogy alapvető problémák vannak kis, összekapcsolt rendszereik, valamint kis, szigetüzemben működő rendszereik üzemeltetésével, kérelmezhetik a Bizottságnál többek között a IV. fejezet vonatkozó rendelkezéseitől való eltérést. Ugyanakkor egyrészt ugyanezen 66. cikk (2) bekezdése lényegében pontosítja, hogy a Bizottság az ilyen kérelemről az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett határozattal határoz. Másrészt ezen irányelv 2. cikkének 43. pontja értelmében a „kis összekapcsolt rendszer” minden olyan rendszer, amelynek villamosenergia-fogyasztása 1996-ban kevesebb volt, mint 3000 GWh, és ahol az éves fogyasztásnak kevesebb mint 5 százaléka származik más rendszerekkel való összekapcsolásból, míg az említett irányelv 2. cikkének 42. pontja értelmében „kis, szigetüzemben működő rendszer” minden olyan rendszer, amelynek villamosenergia-fogyasztása 1996-ban kevesebb volt, mint 3000 GWh, és ahol az éves fogyasztásnak kevesebb mint 5 százaléka származik más rendszerekkel való összekapcsolásból.
- 73 Negyedszer, a 2019/944 irányelv 66. cikkének (3)–(5) bekezdése bizonyos eltéréseket állapít meg Ciprus, Luxemburg, Málta és Korzika francia régió javára.
- 74 Ötödször, a 2019/944 irányelvnek „Az elosztórendszer üzemeltetése” című IV. fejezetében szereplő bizonyos rendelkezések pontosan előírják lényegében, hogy a tagállamok dönthetnek úgy, hogy bizonyos vállalkozásokra vagy bizonyos körülmények között nem alkalmaznak bizonyos, e cikkeken foglalt kötelezettségeket. Ez a helyzet többek között ezen irányelv 32. cikkének (5) bekezdése, 33. cikkének (3) bekezdése, 35. cikkének (4) bekezdése és 36. cikkének (2) bekezdése esetében.
- 75 A jelen ügyben – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatok függvényében – nem tűnik úgy, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló létesítmény, vagy az alapügyben szereplőhöz hasonló létesítmény üzemeltetője megfelelné azoknak a feltételeknek, amelyek lehetővé teszik a jelen ítélet 69–74. pontjában felidézett eltérések vagy mentességek valamelyikének alkalmazását. Közelebbről, mindenekelőtt nem tűnik úgy, hogy az ilyen létesítmény a 2019/944 irányelv 2. cikkének 11. pontja értelmében vett „helyi energiaközösség” fogalma alá tartozhatna, tekintettel többek között arra, hogy az azt irányító üzemeltető nem tűnik az ezen irányelv 2. cikkének 7. pontja értelmében vett „kisvállalkozásnak”. Továbbá, amennyiben az alapügyben szereplőhöz hasonló létesítmény nem ipari, kereskedelmi vagy megosztott szolgáltatású helyszínek ellátása melletti kiegészítő jelleggel lát el lakossági fogyasztókat, hanem elsődlegesen, sőt kizárólagos jelleggel, az ilyen létesítmény üzemeltetője semmiképpen sem részesülhet azokban a mentességekben, amelyeket az említett irányelv 38. cikke értelmében a tagállamok a zárt elosztórendszerek üzemeltetőinek megadhatnak. Végül azonkívül, hogy az alapügyben szóban forgó létesítmények nem a jelen ítélet 73. pontjában említett tagállamok vagy régiók

valamelyikében található, nem tűnik úgy, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló létesítmény, amennyiben azt a jelen ítélet 62. pontjában említett kritériumok alapján a 2019/944 irányelv értelmében vett elosztórendszernek kellene minősíteni, az ezen irányelv értelmében vett „kis összekapcsolt rendszer” vagy „kis, szigetüzemben működő rendszer” fogalma alá tartozhatna. Végeredményben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem tűnik ki, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság az alapügyben szóban forgóhoz hasonló létesítmények tekintetében az említett irányelv 66. cikkének (1) bekezdése alapján eltérést kapott volna, sem pedig az, hogy e tagállam ilyen eltérést kérelmezett volna ezen létesítmények javára.

- 76 Negyedszer és utolsósorban, annak lehetővé tétele a tagállamok számára, hogy más körülmények között, mint amelyekre vonatkozóan a 2019/944 irányelvben kifejezetten rendelkezik eltérésről és mentességről, kizárhassák a fogyasztók részére történő értékesítésre szánt villamos energia nagyfeszültségű, közép-feszültségű vagy kisfeszültségű szállítására szolgáló létesítményeket az említett irányelv szerinti elosztórendszer-kategóriából, és ennek következtében az ilyen létesítményeket üzemeltető jogalanyokat mentesíthessék az ezen irányelv értelmében az „elosztórendszer-üzemeltetőkre” háruló kötelezettségek alól, sértené az irányelv által követett célokat, figyelembe véve ezen elosztórendszereknek és azok üzemeltetőinek az ugyanezen irányelv rendszerében, valamint egyébként általános jelleggel az Unió belső villamosenergia piacának szabályozásában betöltött alapvető szerepét. Ebben az összefüggésben arra is rá kell mutatni, hogy az „elosztórendszer-üzemeltető” e fogalmát a 2012/27 irányelv 2. cikke 21. pontjának, valamint a 2019/943 rendelet 2. cikke 48. pontjának értelmében e jogszabályok alkalmazásában is használják.
- 77 E tekintetben különösen hangsúlyozni kell a 2019/944 irányelv által a nemzeti piacok integrációjának megvalósításában a rendszerüzemeltetőkre ruházott lényeges szerepet, amely többek között – amint az lényegében ezen irányelv (7) és (18) preambulumbekkezdéséből kitűnik – a rendszerüzemeltetők közötti nagy fokú uniós és regionális szintű együttműködést feltételez. Márpedig a jelen ítélet 47. pontjában leírthoz hasonló nemzeti szabályozás alkalmas arra, hogy kizárja az elosztórendszer-üzemeltetőkre háruló kötelezettségek hatálya alól az olyan létesítményeket működtető jogalanyok nem elhanyagolható számát, amelyek tekintetében nem vitatott, hogy azokat a fogyasztók részére történő értékesítésre szánt villamos energia nagyfeszültségű, közép-feszültségű vagy kisfeszültségű szállítására szolgálnak, ezáltal hozzájárulva a piacok töredezettségének fenntartásához, a 2019/944 irányelv által az 1. cikkének értelmében létrehozni kívánt ténylegesen integrált piacok létrehozása helyett.
- 78 Az ilyen kizárás lehetővé tétele egyébiránt azzal a kockázattal járna, hogy veszélyeztetné az Unión belül nemcsak a ténylegesen integrált, hanem a versenyképes, fogyasztóközpontú, rugalmas, tisztességes és átlátható villamosenergia-piacok létrehozására irányuló célkitűzést is, és ugyanezen 1. cikknek értelmében többek között a megfizethető energiaárak és -költségek biztosítását is, mivel az elosztórendszer-üzemeltetőkre vonatkozó kötelezettségek – amint az lényegében ezen irányelv (65) és (68) preambulumbekkezdéséből kitűnik – többek között arra irányulnak, hogy a fogyasztók javára biztosítsák az egyenlő versenyfeltételeket a kiskereskedelmi értékesítés szintjén.
- 79 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2019/944 irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontját, valamint 30–39. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében nem terhelik az elosztórendszer-üzemeltető kötelezettségei azon vállalkozást, amely az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítményt a meglévő elosztórendszer helyett építi és üzemelteti annak érdekében, hogy kapcsolt energiatermelő létesítményben termelt villamos energiával több olyan, legfeljebb 200 bérlakást magában foglaló lakótömböt lásson el, amelyekhez

legfeljebb évi 1000 MWh mennyiségű energiát továbbítanak, aminek körében az energetikai létesítmény építésének és üzemeltetésének költségeit a végső fogyasztók, e lakások bérlői viselik, és e vállalkozás értékesíti a termelt villamos energiát a fogyasztók számára, ha e létesítmény a fogyasztók részére történő értékesítésre szánt villamos energia nagyfeszültségű, közép feszültségű vagy kisfeszültségű szállítására szolgál, és az ezen irányelvben e kötelezettségek tekintetében kifejezetten előírt mentességek vagy eltérések egyike sem alkalmazható.

- 80 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a 2019/944 irányelv az alapeljárásra *ratione temporis* alkalmazandó-e, hangsúlyozva, hogy ha e bíróság végül úgy ítélné meg, hogy e jogvitára a 2009/72 irányelv alkalmazandó, az előterjesztett kérdésre adott válasz értelemszerűen átültethető. Egyrészt ugyanis az „elosztás” és az „elosztórendszer-üzemeltető” fogalmának a 2019/944 irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontjában szereplő meghatározásai megegyeznek ugyanezen fogalmak 2009/72 irányelvben már szereplő meghatározásaival. Másrészt kétségtelen, hogy a 2019/944 irányelv célkitűzései pontosabbak és részletesebbek, mint a 2009/72 irányelv célkitűzései, és a 2019/944 irányelv új feladatokat és kötelezettségeket ír elő az elosztórendszer-üzemeltetők számára. Mindazonáltal már a 2009/72 irányelv rendszerében is alapvető jelleggel bírt az „elosztórendszer” fogalma (lásd ebben az értelemben: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 56. pont), és már ezen irányelv célja is a villamosenergia elosztására vonatkozó közös szabályok megállapítása volt többek között, annak érdekében, hogy az Unión belül fejlessze és integrálja a versenyképes villamosenergia-piacokat, és a villamos energia belső piacának kialakítása érdekében többek között egy teljesen nyitott piac megvalósítására irányult, amely minden fogyasztó számára lehetővé teszi a kereskedők szabad megválasztását, és minden kereskedő számára biztosítja a fogyasztói szabad ellátásának lehetőségét (lásd ebben az értelemben: 2019. október 17-i Elektrozpredelenie Yug ítélet, C-31/18, EU:C:2019:868, 38. és 39. pont), mivel e tekintetben többek között az ilyen rendszerek üzemeltetőit terhelő feladatok és kötelezettségek összességét írja elő, anélkül hogy az említett irányelvben kifejezetten előírt eseteken kívül lehetővé tenné az azoktól való eltérést.

A költségekről

- 81 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontját, valamint 30–39. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében nem terhelik az elosztórendszer-üzemeltető kötelezettségei azon vállalkozást, amely az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítményt a meglévő elosztórendszer helyett építi és üzemelteti annak érdekében, hogy kapcsolt energiatermelő létesítményben termelt villamos energiával több olyan, legfeljebb 200 bérlakást magában foglaló lakótömböt lásson el, amelyekhez legfeljebb évi 1000 MWh mennyiségű energiát továbbítanak, aminek körében

az energetikai létesítmény építésének és üzemeltetésének költségeit a végső fogyasztók, e lakások bérlői viselik, és e vállalkozás értékesíti a termelt villamos energiát a fogyasztók számára, ha e létesítmény a fogyasztók részére történő értékesítésre szánt villamos energia nagyfeszültségű, közép feszültségű vagy kisfeszültségű szállítására szolgál, és az ezen irányelvben e kötelezettségek tekintetében kifejezetten előírt mentességek vagy eltérések egyike sem alkalmazható.

Aláírások